

הערל פרק שמיני יבמות

פ.

מסורת הש"ס

(א) בסורח לה: (ב) לקמן ע'.
 ב"ב קנה: נדה מז'.
 (ג) [כילה כח, כחוסה סח.].
 (ד) שבת קלה, ב"ב כ. (ומס')
 שבת פט"ו. (ה) ע"ל שבת.
 יעב"ץ, (ו) וע"י היעב נדה
 מז' בחוס' ד"ה דברי ב"ה.

גליון הש"ס

גמ' אשר רב יוסף הי"ד
דשטעקנא. מען זאגט אז ער
ע"כ שנת כה ע"כ:

לעזי רש"י

אדולף (ארנולד).
קמרון.

מוסף רש"י
 בדרךך אתה שלש
 עשרים שנים
 יום. ואל תנקדוהו,
 ע"פ שמאל ע"פ יום
 שמים לא יום שמים
 עתה יום יומך של
 נקמתי (ברכות קל"ג) יצאו
 ראה שהוא בן עשרים.
 קרניו תלמדיהו בן עשרים
 בן חיים נחמיה בן עשרים
 בן אהרן יוסף ורשב"ג
 בן חור. (אבות ה' ע"ב)
 הכרי הוא קרם וטעם לא
 חרץ לא יום חיים.
 לאו בן חמשה יום נכנס
 להקדש לחיים ששנה
 לאו בן חמשה יום
 עולת יצא (צ"ל) וכל שמי
 תלמידי ורשב"ג
 והוא האריות
 חרצוהו לאו מתיביב
 ונשא לנל מן שמי
 חרצוהו עשרה עשר
 וסעי כבוד חסד חסד
 מרש תלמידי שמי יולד
 (זהו חסד)

שְׁלֵל רָאָה שֶׁהָ אֶחָד בְּכֶסֶדּוֹ. שְׁלָקָה מִמֶּנּוּ אָמַר: כִּי־שֶׁלֶךְ
 מִלִּפְנֵי קִלְיוֹת הַשָּׁמַן הוֹלֵךְ לִמְרַחֵם כִּשְׁהוּא מִטִּיל כִּלְפֵי מַעְלֵה וְחֵץ נִעֲשֶׂה
 כְּכִי־שֶׁלֶךְ: דְּלֹאֵי אִי־מִי. לֹאֵם בְּתִטּוֹר: בְּצִיטְרָא. שְׁחִמְמַתָּה חוּס
 הַמִּתּוֹר וְחוּס הַנְּהָרֵי־שֶׁ: שִׁיבְרָה מִקְרָא. שְׂכַר מְזוּג. וְיִרְאֵה דְלִמְדֵי חוּס:
 וְלֹא יִדְעֵה מִזֵּי גִיבּוֹ. כְּלוּמָר וְלֹא
 וְלֹא יִדְעֵה מִזֵּי גִיבּוֹ. וְלֹא יִדְעֵה מִזֵּי גִיבּוֹ. וְלֹא יִדְעֵה מִזֵּי גִיבּוֹ.

שלא ראה שעה אחת בכשרותו מנא ידעין
אמר אבי כל המטיל מים ואינו עושה כיפה
מממאי הואי דאפיה אימיה בטיהרא ושתיא
שיכירא מרקא אמר רב יוסף היינו דשמענא
ללאמי דאמר כל שממעי אמו לקוי ולא ידענא
ממאי נהו וליחוש שמא הבריא ביתתם כיון
דתחלתו וסופו לקוי לא היישנין מתיב רב
מרי *רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר "בודקין
ואותו שלש פעמים בתוך שמונים יום לחך
גאבר חיישנין לבליה גופא לא חיישנין; רבי
אליעזר אומר לא כי וכי: ורמינהו *בן עשרים
שנה ולא הביא שתי שערות יביאו ראייה
שהוא בן עשרים והוא הסרים לא חולץ ולא
מייבם בת עשרים ולא הביאה שתי שערות
יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילנות
לא חולצת ולא מתייבמת דברי בית הלל ובית
שמאי אומרים זה וזה בני שמונה עשרה רבי
אליעזר אומר הוכר כדברי רבא ונקבה כדברי
ב"ש מפני שהאשה מותרת לבא לפני האישי
אמר רבי בר ריקולי אמר שמואל חור בו ר'
אליעזר איבעיא להו מהי הדר ביה תא שמע
דתניא רבי אליעזר אומר סרים חמה חולץ
וחולצין לאשתו שכן במינן מתרפאין
באלכסנדריא של מצרים רבי אלעזר אומר
לעולם לא הדר ביה וכי תנן הריא לעונשין
איתמר אבל חלב מבן שתיים עשרה [ויום
אחר] עד בן שמונה עשרה וגולדו בו סימני
סרים ולאחר מכאן הביא שתי שערות
לרב אמר נעשה סרים למפרע ושמואל
אמר קמן היה באותה שעה מתקוף לה רב
יוסף לרב אילנות לרבי מאיר יהא לה קנס
אמר ליה אביי מקטנותה יצתה לבגד א"ל
*כל כי הני מילי מעלייתא יתאמרו משמאי
דתניא אין הסרים נידון כבן סורר ומורה *לפי
שאין בן סורר ומורה נידון אלא בחתימת וכן
התחתון ואין אילנות נידונות כנערה
המאורסה *שמקטנותה יצתה לבגד אמר רבי
אבהו *סימני סרים ואילנות וכן שמונה אין
עושין בהן מעשה עד שיהו בן עשרים
*בן שמונה הרי הוא כבאן ואסור למלטלו

אבל חלב טבן י"ב שנה ועד בן י"ח. (צנקה מירי וכו' אליעזר ואיירי דנקט לשון וכו' נקט סימני סריק ולא נקט סימני צילוניית דלא מסתבר למיירי דסברי כ"ש: ולא צ"ל: מבאן אבאן ושעירית. רבותא נקט דלף על פי שצבאן שעירות לא אמרין דאגלאא מילתא למפרע שהיה קטן עד עכשיו שהיוו שעירות אלא חשיב ליה גדול לרב שמשים עשרה ולשמואל מ"ח:

עֲשֵׂה מִיָּד מִיָּד לְפָנֶיךָ. וְלִקְיָ עַל חֶלֶב שֶׁאֵל לֵאמֹר חֶשֶׁב מִתְרַחֵץ סֶפֶק אֶע"י דְּבִשְׁמַת הַמִּתְרַחֵץ יֵשׁ סֶפֶק שֶׁמֶה יֵצֵא שְׁעֵרוֹת קוֹדֵם יֵשׁ הַשְׂמָח מִיֵּהָ אֲלֹגֵי לְתַפְרֵעַ שֶׁהִיא דְּוֵל בְּשַׁמַּת הַמִּתְרַחֵץ וְלֵאמֹר דְּמִי לֵהֲכֵס מִזֶּה וְהַזֶּה וְהַזֶּה אֵת זֶה (מִשְׁמַח עַל) אֲחַף לְאַחַר שֶׁהִכָּה אֵת שְׁנֵיהֶם לֹא יֵדִיעַ

[illegible]

שִׁמְנָה מִי קָחִי וְהִתְנִיָּא
לְאִמּוֹ שׁוֹחָה עָלָיו וּמְנִיקָתוֹ

ומן הכאח ב' שערות לחיזוקת מ"ב
(רח"ס שמנה עשרה כר"י אליעזר ור"ס
דבשערות תלמי מילתא אלף בשרם
דסרס הוב והא דמניא לקמן דלפילי
רס הוב: ושמואל אמר קען הוב
לקמן הרי הוב ססרס לכל דבריו
קען עד י"ח ומסור כר נקטי ל'
ס לר"מ יאה ויה קנס. חמשס כס
דאמר קטנה חין לה קנס ואיילוני
עשית גדולה למפרע לחייב קנס את
לר"מ משום דמקטונתה יאה לנגד
חין לה קנס אבל לרנן אילנות צמי
ל'. ח' ויסק שפיר אחרות וכל
צני עשרים ולא הביאו ומשנים עשר
חדשים חין עושין בו מעשה להחיות
חוא וחאי עד שיהיה בן עשרים שנה:
חפני

עין משפט
נר מצוה

קרא א מרי פריב מלסות
 פריב מחזא סידי:
 קרא ב מרי פריב מלס
 חסות לא:
 סמח פיש ב טושיע פריב
 סימן קוה ספיק יי וימי
 קטב ספיק יי:
 קרא ג מרי פריב טושיע
 ספיק יי סמחסי:
 קרא ד מרי פריב מלס
 ממרס אלסא ד:
 קרא ה מרי פריב מלס
 חסות אלסא ד:
 קרא ו מרי פריב מלס דא
 טושיע סס סימן קוה
 ספיק יי:
 קרא ז מרי פריב מלס
 חסות אלסא ד:
 ויפסיק מלס סמח אלסא ו
 טושיע איח סימן פס ספיק
 ח טושיע פריב יי דמו
 ספיק יי:

[illegible]

תוס' דר מקמאי
א"ר אבהו סימני סרס
ואילנות וכן שמיה עד
עשרין כהם מעשה עד
שהיו בן עשרים פושטי
סימני סרס ואילנות
ההויקום בגדילין בן א'
להחזיקו בן קיימא אין
עשרין בהן מעשה עד
שהיו בן עשרים ופושטין
בן ח' מ' קריי והתיא
בן ח' הרי הוא כאבן
ואסור לטלטל הדיע
בשלט גמור סימני ואימא
דאמרי הדיע כשגמור
סימני וזה וזה אחת
הוא התיא אלוהן בן
כל שלא כדיל בן ח' דחשי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones